

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 4 lutego 2014 r. – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-52/12)

(2014/C 142/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w odniesieniu do przerwania biegu przedawnienia organem właściwym w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 ⁽¹⁾ jest organ, który jest właściwy w zakresie czynności w ramach śledztwa lub ścigania nieprawidłowości, niezależnie od tego, czy ten organ przyznał środki finansowe? Czy czynność w ramach śledztwa lub ścigania nieprawidłowości musi mieć na celu przyjęcie środka administracyjnego lub nałożenie kary administracyjnej?
- 2) Czy „daną osobą” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 może być również pracownik przedsiębiorstwa, który został przesłuchany w charakterze świadka?
- 3) Czy „każda czynność w ramach śledztwa lub ścigania nieprawidłowości, o której zawiadomiono daną osobę” (art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95) musi dotyczyć konkretnych błędów w ewidencji produkcji cukru (zespoły okoliczności faktycznych) popełnionych przez producenta cukru, które normalnie można przyjąć lub stwierdzić dopiero w wyniku prawidłowo przeprowadzonej kontroli w ramach organizacji rynku? Czy zamykający kontrolę względnie podsumowujący wyniki kontroli raport końcowy, w którym nie stawia się już kolejnych pytań co do określonych zespołów okoliczności faktycznych, może być „czynnością w ramach śledztwa”, o której zawiadomiono daną osobę?
- 4) Czy przesłanka „powtarzających się nieprawidłowości” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 wymaga, by ocenione jako nieprawidłowości działania lub zaniechania były w ścisłym związku czasowym, aby można je było uznać jeszcze za „powtórzenie”? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: Czy ten ścisły związek czasowy ustaje między innymi przez to, że nieprawidłowość w ewidencji ilości cukru wystąpi tylko raz w jednej kampanii cukrowniczej, a następnie powtórzy się dopiero w następnej lub późniejszej kampanii cukrowniczej?
- 5) Czy przesłanka powtarzalności w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 może ustać przez to, że właściwy organ – mając świadomość złożoności stanu faktycznego – nie skontrolował przedsiębiorstwa względnie nie kontrolował go regularnie lub starannie?
- 6) Kiedy rozpoczyna bieg podwójny termin przedawnienia wynoszący osiem lat zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia nr 2988/95 w przypadku ciągłych lub powtarzających się nieprawidłowości? Czy ten termin przedawnienia rozpoczyna bieg wraz z zakończeniem działania, które należy uznać za nieprawidłowość (art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia), czy wraz z zakończeniem ostatniego powtarzającego się działania (art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia)?
- 7) Czy podwójny termin przedawnienia wynoszący osiem lat zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia nr 2988/95 może zostać przerwany przez czynności właściwego organu w ramach śledztwa lub ścigania nieprawidłowości?
- 8) Czy przy różnych zespołach okoliczności faktycznych, które mają wpływ na wymiar dotacji, terminy przedawnienia podlegające obliczeniu na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95 należy ustalić osobno dla każdego zespołu okoliczności faktycznych (nieprawidłowości)?
- 9) Czy bieg podwójnego terminu przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia nr 2988/95 zależy od wiedzy organu o popełnieniu nieprawidłowości?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1)